

M O N T E A L E G R E

=====

Maandblad ten dienste van de Gereformeerde Kolonie te Monte Alegre.
Paraná -- Brasil.

R e d a c t i e

M. B O S

A. N A P

R. N A U T A

Adres Redactie: C.P. 71, Monte Alegre, Pr., Brasil.
Correspondentieadres in Holland: R.J. Groenveld
Englumstraat 9
Oldenheve.
Gironummer 982435

Abonnementsprijs: In Brasil NCr\$ 3,35 per halfjaar.
In Holland of elders f. 5,50 of Am\$ 2,00 per halfjaar

Verschijnt maandelijks.

=====

I N H O U D :

Pag. 2 - 3	Schriftoverdenking.
4 - 6	"Negenenzestigsters".
6	Gedicht.
7 - 9	Levensverzekering.
9	'Wel wat vreemd'
9 - 10	Bezoek uit een buurland.
10 - 11	Kerkeraadsverslag.
11 - 12	Jaarverslag Cooperatie 1968.
13	Rubriek voor de Vrouw.
13	Nieuwe vertrekuren van de bus.
14	Afschied Ir Hartman - Welkom Ir Kruse.
14	Rubriek voor de Jeugd.
15 - 17	Feuilleton voor de Jeugd.
17 - 18	Kritische Kroniek.
18	Van de Redactie.

SCHRIJFTOVERDENKING

=====

De jacht naar de vaste woning.

gij zult zwervende en dolende zijn op de aarde....
en hij (Kaïn) bouwde een stad.

Gen. 4:12b, 17c.

en (Abraham) heeft in tenten gewoond.....want
hij verwachtte de stad die fundamenteën heeft.

Hebr. 11:9b,10.

Sterk is de overeenkomst tussen Kaïn en Abraham.

Ze zijn elkaars tegenstellingen: Kaïn, de vader der goddelozen en Abraham, de vader der gelovigen. Maar hierin komen ze overeen, dat beiden zwervers zijn, en beiden gedreven worden door de sterke begeerte naar de vaste, veilige woning; ze kennen beiden de stadsbegeerte.

En, wat de gelijkheid nog sterker maakt: beiden worden in hun zwerven en jagen voortgedreven door het Woord des Heren.

Want 't is de Here, die Kaïn deed zwerven; en de Here, die Abraham deed zwerven.

't Is de Here, die de vaste, de eeuwige rust, en het land der rust, de vaste woning, zowel aan de gelovigen als aan de ongelovigen onthoudt.

Maar hierin ligt nu ook het verschil tussen Kaïn en Abraham, nl het Woord des Heren. Achter beiden stond dat Woord van God als levende kracht, maar Kaïn's zwerven was gevolg van Gods vloekend woord; Abrahams zwerven van Gods zegenend woord.

Dat is het verschil ! En dat maakt nu ook het zwerven principieel verschillend. Stel Kaïn slechts tegenover Abraham !

Kaïn is de rusteloze zwerver - Abraham kent alleen de rust.

Kaïn voelt zich nagejaagd door schimmige en schichtige gestalten, 't is de stem van het vergoten bloed - Abraham ziet boven zich de hand des Heren, die hem zegent.

Kaïn voelt zich nergens beschut, maar overal bedreigd. - Abraham weet zich overal beschut en nergens bedreigd.

Maar daarom is ook beider stadsbegeerte principieel verschillend.

Beiden jagen wel naar de vaste woning van de veilige stad, maar Abraham zoekt de rust anders en elders.

Tegenover Kaïns hartstocht om te bouwen, staat Abrahams vastheid en vertrouwen.

Kaïn wil zelf de fundamenteën leggen en de muren bouwen - Abraham weet, dat God de Fundamentlegger en Muurbouwer is.

Kaïn wil de veilige woning op deze aarde plaatsen - Abraham ziet ze in het leven hierna.

Zo staan beiden tegenover elkaar.

Kaïn in zijn jacht naar rust en veiligheid weet niets meer dan de aarde en de eigen kracht. - Abraham in zijn begeren naar de vaste en veilige woning wil enkel weten van de woning des hemels, gebouwd door het werk van zijn God.

Kaïn en Abraham - de man die de stad zelf zal bouwen en de man die de stad door het geloof verwacht.

Kaïn en Abraham - de jacht naar de stad hier beneden en de jacht naar de stad hierboven.

Kaïn is de vader van vele kinderen en volken.

Abraham is ook de vader van vele kinderen en volken.

We leven nog te midden van de jacht der Kainieten !
De wereld is er vol van. Ze willen allen de rust van de vaste woning op aarde, en daarom worden ze nooit rustig. Om een woning, een vast woning op aarde, d.i. om een plaats hier op aarde te hebben, daar gaat het om en daar worstelt men om. Een vaste plaats die we zelf veroveren en die niemand ons meer kan ontroven.
Daarvoor is het werken en worstelen !
Daarvoor is de handel en wetenschap !
Daartoe is de cultuur en de kunst !
Maar daarvoor is ook de zonde: de leugen, het bedrog, de concurrentiestrijd, de haat, de moord !
En daartoe is ook alle ellende op aarde, alle ontzetting en ruïnering alle vergieten van bloed, alle zeeën van smart, alle kracht die uitbreekt in vuur en bloed.
Zo zien we de volkenzee in eindeloze beroering in onze dagen, zoekend naar rust en veiligheid. Denk aan Genève ! en aan het Oosten !
Kain, Kain in zijn rusteloos zwerven - hij komt niet tot rust, wijl de aarde hem vloekt, en zijn stad nooit af is!

Abraham is ook de vader van vele kinderen en volken. De kinderen van Abraham zijn ook zwervers (vreemdelingen) op deze aarde, maar hun zwerven is gevolg van het zegenend Woord des Heren.
Zij zwerven de vaste woning tegenwoord.
En daarom zijn ze rustig temidden van de rusteloze jacht der Kainieten en de jachtende storm van zoekende stedenbouwers op aarde.
En dat is de rust van Abrahams kinderen (is: de kerk van Christus), dat ze niet zelf moeten bouwen en niet zelf de stad moeten bereiden; dat ze niet zelf de rust moeten verwerven en de veiligheid scheppen! De fundamenten zijn gelegd door de Ander - muren worden gebouwd door Hem, die de eeuwige woning bereidt voor Zijn volk.
Daarom kunnen wij rustig zijn! De rust van het geloof !
Christus bouwt onze stad ! En daarom komt die eeuwige woning wel af.
En daarom kan deze stad nooit worden verwoest.
Zo jagen we als gemeente van Christus naar de rust van de eeuwige woning, maar 't is een jagen door het geloof, een jagen in de zekerheid van het verkrijgen. Ze komt, ze komt zeker: de stad met de twaalf fundamenten en de twaalf paarden poorten, met al haar zalige rust en blijvende veiligheid. (Openb. 21).

De onrust vermeerdert met de dag ! De jacht versnelt ! De wereld brandt - maar het geloof aan de vaste, eeuwige stad doet ons rustig zijn in deze tijd - rustig voor de donkere toekomst.
Het zegenend woord van onze Here, dat ons hier vreemdelingen maakt, zal ons geven de vaste woning, die Christus bouwt:

Daar zal ons 't goede van Uw woning
Verzaden reis op reis !

(Dr. M.B. van 't Veer: Het rijke Woord.)

Vertaling van het Portugees op bl. 6.

In Frankrijk (Montpellier) studeerden ook veel jonge Brazilianen. (dan volgt die rij namen). Deze jongelui volgden nauwlettend de ontwikkeling van de ideeën in Europa, vooral in Frankrijk. Enthousiast door de successen (van de revolutie) in Noord Amerika, troossten ze elkaar over het verloop van de dingen in het vaderland, terwijl ze over wat ze opmerkten met elkaar discussieerden.

NEGENENZESTIGERS I.

Dat zijn al oude mensen.

Inderdaad.

Maar wij hebben het voornemen in deze rubriek te praten met mensen, die in 1969 jong zijn. Dat zullen dus ook vele ouderen onder ons zijn, omdat zij van harte jong zijn.

En om alvast ergens op vooruit te lopen: er zullen in deze rubriek portugese gedeelten voorkomen.

Om nu de ouderen ook mee te laten lezen, zal elders in ons blad de vertaling te vinden zijn.

Wij willen dus hier speciaal praten met de jeugd van onze kolonie, die moet proberen wegwijs te worden in een zich razend snel ontwikkelende wereld. Ze kunnen zich aan die ontwikkeling niet onttrekken, en mogen er ook niet door meegesogen en meegesleurd worden.

Ze moeten dus op eigen benen leren staan, en de ogen wijd open hebben. Daarom wilden we in deze rubriek maandelijks een aantal dingen gaan bekijken. Nu is daar één ding bij dat een beetje vervelend lijkt: al zijn er wel veel dingen nieuw tegenwoordig, niet alle dingen zijn nieuw. Vorige geslachten hebben vaak met dezelfde problemen geworsteld, vaak over dezelfde dingen nagedacht en geschreven. Om de dingen van vandaag te verstaan moeten wij soms een uitstapje maken naar de geschiedenis. Op handslag beloven we jullie, dat we dat niet te saai en te taai zullen maken. Lezen jullie mee?

Denken jullie mee?

Dan glijdt nu van stapel:

NEGENENZESTIGERS II

Je loopt in Telêmaco Borba of Curitiba langs een boekenstalletje, en koopt wat bladen. Er is een enorme keuzemogelijkheid, maar werkelijk goede bladen zijn er maar weinig. Tenslotte houd je een nummer van 'Veja' of 'Realidade' in handen, en besluit die te kopen.

Maar, och lieve! Als het werk thuis klaar is probeer je eens een artikel te lezen, maar het stikt van de moeilijke woorden: revolução, evolução, humanismo, comunicação, comunismo, revisionismo.

Het wordt je bijna te veel en te moeilijk, maar ineens snap je er toch iets van. Het is namelijk een artikel over studentenrelletjes in Corrientes in Argentinië.

Volgens 'Veja' is de reden van de opstand van die studenten daar: tot voor kort kostte een maaltijd in het restaurant van de universiteit NCr\$ 0,30. De prijs ging ineens 7 maal over de kop. Het middagmaal moest nu NCr\$ 2,10 kosten. Hierdoor stegen de verdiensten van de eigenaars van het restaurant tot NCr\$ 360,00 per dag. Toen kwamen de studenten in opstand.

Ineens ga je met die studenten meevoelen en zeg je: moet dat nu zo? Maar, mag dat: daarvoor een opstand beginnen?

Als je het blad verder doorleest, kom je het woord 'revolução' nog verscheidene malen tegen. Ook die andere vreemde woorden.

Maar 'revolução' spant de kroon. En de vraag blijft in je hoofd hangen: is dat nu verkeerd wat die studenten daar deden? NCr\$ 360,00 is toch ook niet nodig?

Al nadenkende wil je meer over het recht tot revolutie weten en dan is het goed maar eens na te gaan wat anderen daarvan gezegd hebben en geschreven hebben. En als je een betrouwbare gids op dit pad wilt, vind je die alleen maar in de Hollandse taal. Dus gaan we even ons Portugees overboord zetten om ons te laten voorlichten door Groen van Prinsterer. Want als je toch iets wilt bestuderen over revolutie en wat dies meer

zij, dan is het het beste, om eens te beginnen met de bestudering van de grootste revolutie die we kennen: de Franse revolutie van 1789.

Ergens las ik een korte beschrijving van die revolutie. Dit werd er van Frankrijk gezegd:

"Afval van het Christelijk geloof bij de menigte, omdat geleerden en aanzienlijken het ongeloof onder het volk brachten. Dat zou gelukkig zijn want alles wat er in het maatschappelijk leven niet deugde, was de schuld van het Christelijk geloof. De Schrift zegt: 'Zij hebben des Heren Woord verworpen, wat wijsheid zouden zij dan nog hebben?' (Jer. 8:9) Dat zou hier wel duidelijk blijken. Het hoogste gezag had men verworpen; om God en Zijn gebod gaf men niet, waarom zou men nog om enig menselijk gezag geven? Toen kwam de revolutie, de 'vrijheid, gelijkheid en broederschap'.

Dat ging gepaard met ontzettende moordpartijen. Frankrijk leek één groot slachthuis. Ook de koning en de koningin werden onthoofd. En wie brutaal waren, heersten, totdat zij, door wie nog brutaler waren, werden weggejaagd en omgebracht.

In die dagen verdween in Frankrijk het laatste overblijfsel van de christelijke godsdienst. De christelijke jaartelling werd afgeschaft. Ook de christelijke rustdag verdween. Er kwam op 7 november 1793 in de vergadering van de regering te Parijs een brief van een zekere pastoor ergens in Frankrijk. Hij schreef ongeveer: 'Mijn leven lang heb ik gelogen, ik ben er moe van, ik wil geen pastoor meer zijn, geef mij ander werk'. Nauwelijks was dit bekend, of bisschop Gobel van Parijs besloot om het nog anders en beter te doen. Hij komt met al zijn pastoors in de vergadering, in plaats van zijn hoge bisschops muts heeft hij een rode muts opgezet. Hij trekt zijn priesterkleding uit en zegt: 'Er is maar één godsdienst: de godsdienst der vrijheid!' De vergadering vindt het prachtig en geeft hem de broederkus. Een meneer Clootz, één van de regeringspersonen, die achter zijn naam altijd zette: 'persoonlijke vijand van Jezus van Nazareth', gaat nog verder. Hij roept uit: 'Er is maar één god: het volk'."

Even uitrusten na zo'n lang citaat.

Deze Franse revolutie werd en wordt overal geroemd en geprezen. Behalve door de Nederlander Groen van Prinsterer. Hij doorzag het goddeloze, en schreef, schreef er over.

En als je als gereformeerde jongere nog even nadenkt over wat er in Frankrijk toen gebeurde, kun je begrijpen, dat Groen van Prinsterer schreef:

Men wilde Als God, niet onder God zijn. Van zonde was geen sprake meer, wel van een onbedorven en door ontwikkeling volmaakte mensheid. Aldus werden uit het kwalijk begrepen Evangelie zelf gronden voor mensverheffing te berde gebracht, wapens ter bestrijding van het evangelie gesmeed. Zodra het geloof wegviel, kon de rampzalige werking der ongeloofstheorie door geen glans van onbereikbare idealen worden gekeerd. De onvermijdelijkheid der revolutie in de gehele volgorde der wanbegrippen was daar.

Nu kan ik me voorstellen, dat je verzucht: goed, ik ben het wel met Groen van Prinsterer eens, maar dat gebeurde 170 jaar geleden in Frankrijk. Daar hebben wij in Brasil niets mee aan de pet.

Zeg dat niet te gauw.

Want wat daar in Frankrijk gebeurde, werd hier met vlag en wimpel binnen gehaald.

Groen van Prinsterer heeft de gehele geschiedenis van de Franse revolutie bestudeerd, en schrijft dan:

"Ik heb uit de dodelijkheid der vrucht, zonder gedwongenheid, meen ik het gevolg ontleend, dat de boom waarop zij groeit, geen levensboom. Dat men niet op het kweken, maar op het uitroeien der giftige plant

oet bedacht zijn; met andere woorden, dat ook op politiek men niet aayen kan dan hetgeen men gezaaid heeft; dat, gelijk verscheidenheid er grond geen verandering maakt in de eigenaardigheid der kiem, isseling der omstandigheden het revolutionair gewas niet veranderen al."

us: uitroeien de plant, die revolutie heet.

aar in Brasil werden de stekken geplant. Ieder kent het 5 Conto-bil-et met de terechtstelling van Tiradentes. Hij begon een opstand. et begin van de opstand lag in Frankrijk. Braziliaanse studenten amen daar alles met graagte over en staken met een hoofd vol revolu- ieidealen de oceaan weer over.

m França (Montpellier) estudavam também muitos juvenis brasileiros, entre âles, só de Minas e do Rio, contavam-se José Joaquim de Maia, osé Alvares Naciel, Dominguos Vidal de Barbosa, José Mariano Leal, osé Ribeiro e outros.

stes moços acompanhavam com avidez o movimento de idéias que se azia na Europa, e sôbretudo, na França. Entusiasmadas com os sucesos a América do Norte, consolavam-se discutindo tudo quanto pudesse nteressar-lhe.

Vitroeien" - zegt Groen van Prinsterer.

Kveken" - zegt de schrijver, Rocha Pombo.

ie heeft er gelijk ?

e vragen uit het begin zijn nog niet opgelost, maar de wagen is op ang gekomen.

ot de volgende keer.

A. Nap

BLOEIENDE

ELZEN

(Willem de Mérode)

+
+++
+

Nog vóór ik stond in blad,
Hebt Gij mij liefgehad.
Alzijds mijn stuggen bos
Zaagt Gij den rossen tros
Die stuifde, ijl en geel,
Met wolkend meel.

Als 'k straks den stijven kraag
Van ruwe blaadren draag,
En Mijne eenzelvigheid
Verwacht wordt en benijd,
Schrompelt mijn bloei ineen,
Maar, God, tot U alleen,
Hef 'k, zwart, in lichte lucht,
Mijn bittre vrucht.

LEVENSVZERZEKERING

Enige tijd geleden ontving ik bezoek van de heer JOSÉ THEODOROMIRO DE ALMEIDA E SILVA FERREIRA, Superintendente voor Paraná van de Verzekeringsmaatschappij MONTEPIO COOPERATIVISTA DO BRASIL.

Deze man was attent gemaakt op het bestaan van onze kolonie en onze Cooperatie, en meende er goed aan te doen zelf eens een bezoek te brengen in plaats van het werk over te laten aan een makelaar of reiziger in assurantiën.

Nu was mij reeds eerder door de heer Thiessen gewezen op deze verzekeringsmaatschappij, die zich voornamelijk beweegt op cooperatief gebied, hoewel haar actieradius onbeperkt is, en iedereen, aangesloten bij een cooperatie of niet, kan deelnemen in de verzekeringen die deze maatschappij te bieden heeft.

Het feit echter, dat deze maatschappij door onze mensen van de cooperatieve organisaties aanbevolen wordt, alsmede het respectabel aantal afgesloten verzekeringen, dat in de andere nederlandse kolonie t. t. stand kwam, geeft een gevoel van vertrouwen. Meer vertrouwen, dan andere makelaars in assurantiën kunnen inboezemen, als zijnde veelal vreemde mensen, die met weinig kennis van zaken en slecht gedocumenteerd trachten in een halve dag de hele kolonie te verzekeren. Dit is mij al herhaalde malen overkomen.

Met deze meneer José....Ferreira, heb ik ruim twee uur gesproken en alle nodige gegevens overgenomen.

Immers, hier en daar in de kolonie bestaat wel de wens, om althans eens iets positiefs te willen weten over de mogelijkheden van een verzekering, en gedurende dit gesprek werd mij duidelijk, dat hier een redelijke kans ligt om op goede voorwaarden een verzekering te sluiten, waardoor men de financiële gevolgen van dood en ongeval, alsmede van de oude dag het hoofd kan bieden, voorzover God ons door deze aardse middelen ons daartoe in staat wil stellen.

Eerst nog iets over die vreemde naam van deze verzekeringsmaatschappij. In het bijzonder dus het woord MONTEPIO.

MONTE betekent: BERG. PIO betekent HEILIG, GEHEILIGD.

Men wil dus met dit woord tot uitdrukking brengen, dat een verzekeringsmaatschappij een financiële organisatie is, waarbij het bijeenbrengen van geld (letterlijk dus: een geldberg, een concentratie van geld) kan dienen tot een heilbrengende uitkomst in geval van overlijden of invaliditeit en ouderdom.

Zo bestaan er veel meer MONTEPIO'S in Brazilië, allemaal Verenigingen Associações, die zonder winstobject dienen als verzekeringsmaatschappij. Een der grote Montepio's is o.a. de 'Montepio da Família Militar', die dus in principe georiënteerd is op de militairen, maar ook verder iedereen accepteert, die in haar wil deelnemen.

De MONTEPIO COOPERATIVISTA is van oorsprong een Cooperatieve organisatie in Rio Grande do Sul, waar ze werd gesticht in 1963. Later werd haar werkterrein vergroot tot geheel Brazilië, en werd ook de deelname opengesteld voor iedereen.

Hoewel waarschijnlijk het zwaartepunt van deze maatschappij nog steeds in het zuiden ligt, is het nu toch zo ver, dat in vrijwel alle hoofdsteden van Brazilië een agentschap gevestigd is, tot zelfs in het buitenland toe. Ook in Curitiba is een agentschap, en de chef hiervan bracht dus een bezoek.

De aanbiedingen van de Montepio Cooperativista zijn de volgende:

. Deelname

Individueel en collectief. In dit laatste geval betekent dit dat de individuele verzekerde zijn betalingen verricht via de coöperatie, die daarvoor de premies aan de leden in rekening brengt.

Individueel: Leeftijd 18 tot 55 jaar.

Collectief: Leeftijd 15 tot 65 jaar.

Voorwaarde: Het genieten van een goede gezondheid.

. Premiebetaling. Driemaandelijks, desnoods na overleg maandelijks.

. Verzekeringsplan. Er bestaan momenteel 5 plannen van verzekering van opeenvolgende grootte, zowel in premiebedrag als in uitkeringen.

. Herziening van premie en uitkeringen

De hoogte van de premie en die der uitkeringen wordt jaarlijks verhoogd met eenzelfde percentage, als waarmee ook het salario minimo verhoogd wordt. Als het salario minimo dus bv in 1970 verhoogd wordt met 20%, dan worden ook de premies en de uitkeringen met 20% verhoogd. Hierdoor wordt dus bereikt, dat de verzekering waardevast is, en in grote lijnen met de inflatie meegaat.

. Voorbeeld van een verzekeringsplan

Er bestaan 5 plannen: A, B, C, D en E.

Het is mij gebleken, dat vaak het plan D gebruikt wordt.

Hiervan het voorbeeld.

Maandpremie (momenteel) NCr\$ 35,00. Dit zal spoedig verhoogd worden, daar de verhoging van het salario minimo van dit jaar nog niet in de bestaande tabellen verwerkt was.

In de eerste 3 maanden bestaat er geen enkele uitkeringsmogelijkheid. Dit noemt men de z.g. carencia-periode.

I. Na drie maanden verzekerd te zijn geweest:

- Uitkering bij geval van natuurlijke dood NCr\$ 10.000,00
- Uitkering bij geval van dood door ongeval: NCr\$ 20.000,00

II. Na een bepaald aantal maanden, afhankelijk van de leeftijd, waarop men verzekerd werd:

behalve het onder I vermelde:

ook maandelijks pensioen ad NCr\$ 500,00.

Rechthebbers: 1. De weduwe tot haar dood, of tot haar volgende huwelijk.

2. Na de dood der weduwe: de kinderen tot 21 jaar of voor studerenden: 24 jaar.

III. Na een bepaald aantal maanden verzekerd te zijn geweest, wordt bij geval van invaliditeit een maandpensioen uitgekeerd ad NCr\$ 500,00 en de betaling van 50% van de uitkering, die geldt bij natuurlijke dood (zie punt I) In dit geval dus NCr\$ 5.000,00.

IV. Pensioen.

Na 10 jaar verzekerd te zijn geweest: NCr\$ 100,00 pensioen per maand.

Van het 10e tot het 25e jaar wordt dit pensioen geleidelijk verhoogd tot de volle NCr\$ 500,00.

V. Na tien jaar verzekerd te zijn geweest heeft men het recht zich terug te trekken. Dan houdt de verzekering op en worden de betaalde premies verhoogd met 50% terugbetaald.

Na 15 jaar is deze verhoging 100%. Na 20 jaar: 200%.

Dit is dus een vorm van kapitaalverzekering.

VI. Wanneer de verzekerde pensioen ontvangt en overlijdt, ontvangt de familie de uitkering onder sub I.

De onder sub II en III genoemde maanden zijn als volgt geregeld:

Aanvang der verzekering tot 39 jaar	42 maanden (3½ jaar)
" " " van 39 - 45 jaar	48 maanden (4 jaar)
" " " van 46 - 50 jaar	54 maanden (4½ jaar)
" " " van 51 - 55 jaar	66 maanden (5½ jaar)
" " " van 55 - 65 jaar	78 maanden (6½ jaar)

Hoe ouder men dus is en nog met een verzekering begint, des te minder interessant is het wat betreft het recht op pensioen na overlijden of invaliditeit.

Zoals reeds eerder gemeld, bestaan er meerdere plannen.

Plan A, maandpremie NCr\$ 3,50; uitkering NCr\$ 1.000,00; pensioen 50,00	
Plan B, " " 7,00 " " 2000,00 ; " 100,00	
Plan C, " " 17,50 " " 5000,00 ; " 250,00	
Plan D, " " 35,00 " " 10000,00 ; " 500,00	
Plan 'Especial' " 80,00 " " 20000,00 ; " 1000,00	

Er zullen nog wel detailvragen overblijven.

Ik heb gemeend er goed aan te doen, deze materie door te geven, opdat mensen die hiervoor geïnteresseerd zijn, dit kunnen bestuderen.

R. Nauta.

W e l w a t v r e e m d .

In het Nederlands Dagblad van 3 juni 1969 kwamen we over Zuid Amerika vreemde dingen tegen.

Daarin staat een verslag over een debat over gezag en maatschappij. Het debat werd gevoerd door drs Goudzwaard, A.R., en ds M.K. Drost, GPV. Drs Goudzwaard zei o.m.: "De situatie in Zuid Amerika is zodanig, dat machtsovername toegejuicht moet worden". Een aanbeveling voor revolutie dus.

Van ds. M.K. Drost werd verslagen: "Ds Drost, die hierover zeer voorzichtig wilde spreken, achtte de grens van de gehoorzaamheid gelegen bij het God meer gehoorzaam zijn dan de mensen. Het leek hem de beste weg om door internationale aandacht en wettige drukmiddelen na te streven, dat daar nieuwe regeringen komen, die de toestanden daar verbeteren."

Nu is het altijd moeilijk om op een verslag van iemands woorden af te gaan. We kunnen ons moeilijk voorstellen, dat er zo weinig onderscheidend en ondeskundig over de situatie in Zuid Amerika is gesproken. We zullen ds Drost er eens over schrijven en vertellen U in ons maandblad daar t.z.t. wel van. Want ook onze kolonie is er alleszins bij gebaat, dat er over Zuid Amerika juist wordt voorgelicht.

A.N.

BEZOEK UIT EEN BUURLAND.

In de kolonie werd al enige tijd gesproken over het a.s. korte bezoek van Ir A. Glas en zijn gezin. Ir Glas is op reis van Suriname naar Nederland en "doet" daarbij Brasil ook even.

De kennismakingsavond was een ongewone. Meestal komt de kolonie dan aan het woord, maar deze avond stond in het teken van Suriname.

Er was een kaart aanwezig en een aantal mooie dias werden vertoond. Maar het meest interessant was het woord vooraf van Ir Glas.

De kolonistatie van Suriname dateerde ná de bloeiperiode van de Reformatie. Ná de Dortse Synode. "Op papier was het in Suriname dik voor elkaar", zei Ir Glas. Een gereformeerde kolonie met een gerefor-

eerde regering. Tot 1740 mocht er zelfs geen Lutherse zitting hebben in de regering van Suriname. Maar het verval was al binnengedrongen in de gereformeerde kerk. Ook in Suriname. De slavernij bloeide. Het ouden van slaven ging in tegen Gods Woord. Daarom mocht er ook geen zegen verwacht worden. En is die zegen ook niet gekomen. Wel ellende. Omdat de tucht niet werd gehandhaafd. Ontucht met slavinnen werd toegelaten. Dit had ontstellende gevolgen. Terwijl het door de gereformeerden verboden werd aan de slaven het Evangelie te prediken. Het is onmogelijk het referaat van Ir Glas weer te geven. Zodat het lijft bij dingen, die steller dezes zich herinnert. Maar is o.m. bij die benoedigende keuze van Johan den Ouden, de broer van Prins Willem t.o.v. de keuze van het stadhouderschap van Gelderland; 'Het kiezen voor Gods zaak, al is die schijnbaar nog zo hopeloos, rengt altijd hoge rente op.'

ij het bekijken van de dia's viel ons op, dat de armoede in Suriname eringer is dan in Brasil.

e hopen, dat de fam Glas een prettige tijd heeft gehad temidden van familie en kolonie. En dat ook door zijn verblijf hier de kolonie gewoond moge worden.

A.N.

ERKELIJK NIEUWS

=====

VERSLAG KERKERAAD 26-6-69.

- vergaderd werd ten huize van br. A. Nap.
- e praeses, br. J. Cnossen opende op de gebruikelijke wijze de veradering, met schriftezetting uit Gal. 5:13-26 en gebed.
- adat hij de broeders welkom heeft geheten, ontvangt de nieuwbenoemde scriba, br. A. Nap gelegenheid de notulen van de vorige vergadering te lezen. Deze worden na een kleine wijziging goedgekeurd en getekend. Er zijn diverse ingekomen brieven en stukken.
- . Een brief van ds J. Geersing (de eerste na het vertrek), vergezeld van een foto. Deze foto verplicht tot niets, zo schreef ds Geersing. De brief vermeldde verder enige mededelingen omtrent het beroepingswerk.
 - . Brief van ds Oldenhuis, met enkele mededelingen omtrent mee te nemen boeken en preken voor de kolonie.
 - . Kennisgeving van de zittende Generale Synode te Hoogeveen van de genomen besluiten tot correspondentie met de Presbiteriaanse Kerk in Korea. Bij de bespreking van deze brief werd door de brs geconstateerd dat thans ook ds KIL SOO JEONG te São Paulo ons nader is komen te staan. Getracht zal worden, hem bij het eerstvolgende bezoek, dat de kerkeraad zal brengen aan ds Braaksma, ook te bezoeken, opdat zo de gemeenschap der heiligen daadwerkelijk beoefend worde.
 - . Telegram van de Kerk van Assen, houdende het dringende verzoek om er kerende post een garantstelling te zenden voor de fam Oldenhuis. Hieraan zal direct worden voldaan, daar het verkrijgen van het visum aan dit document afhangt.
 - . Afrekening van br. R.J. Groenveld, betreffende diverse financiële zaken.

ervolgens wordt het agendum vastgesteld.

- . Allereerst heeft aandacht de problemen, die verband houden met de situatie in de vaderlandse kerken, ten aanzien van de te kiezen preken, die des zondas gelezen moeten worden. Het blijkt, dat de preken serie 'Tot Opbouw' ook predikanten, die niet meer tot het kerkverband behoren, aanzoekt om preken te publiceren.
- . Na brede bespreking wordt besloten voortaan ons te beperken tot die

ren de gemaakte producten wel goed, maar de prijzen lieten het zitten e door de kaas en boter die naar Curitiba ging.

t drukte de uitbetalingsprijs aan de leverancier; ook was hiervan oorzaak, dat de sociale lasten omhoog gaan, de belasting gehandafd bleef, en de melkprijs niet omhoog ging.

el aandacht moet de melkverkoop in Telêmaco Borba hebben. Hoeveel meer melk er verkocht wordt, des te beter is het.

slechte verkoop van kaas in Curitiba vindt mede zijn oorzaak in het it dat de klanten liever kaas hebben in luchtdichte verpakking.

s moet er zo gauw mogelijk een Cryovac-machine komen.

n een pasteur zullen we nog maar niet denken.

n de watervoorziening moet wel aandacht besteed worden, omdat er ak te weinig water is voor pasteuriseren, terwijl het na een regen - i zo vuil is dat het haast niet te gebruiken is.

waren niet veel kosten wat betreft het onderhoud, maar dit komende ar zal dit wel anders worden. De stoomketel is af. De centrifuge ugt niet meer. Er moet een Cryovac-machine komen. Ook de auto's ginnen onderhoud te vragen. Hiervoor wordt reeds geruime tijd gereser- erd. En zo zal er dit jaar wel meer zijn wat op vernieuwing wacht ten we hopen dat de melkprijs behoorlijk wordt aangepast.

n lichtpunt is er al, nl dat de belasting van de melk zal verdwij- en. Vanaf half november wordt het belastinggeld niet meer betaald, ar gereserveerd in afwachting van de beslissing die de regering neemt eregeld kon er geld opgenomen worden bij banken om veevoer en kunst- est aan te kopen.

t jaar werd mais gekocht bij 'Agronomia' van Klabin; financiering door e Banco do Brasil. Levering naar behoefte, zolang de voorraad, die istgelegd was, opgebruikt is.

et oogstkrediet bij de Banco do Brasil is weer losgekomen, maar moet i maandelijks afbetaald worden. Dit werd al haast beschouwd als een anglopende lening. We zullen in het midden laten of dit systeem beter e slechter is.

en voorstel van het bestuur om het voer contant te betalen vond geen eerklank bij de leden, omdat met deze maatregel de vroegere facili- eiten, die de cooperatie gaf, nl om leden die tijdelijk in moeilijk- eden verkeren, te helpen, wat ook voor nieuwe emigranten aantrekke- lijk is, van de baan raken.

en aanbieding van melkpoeder voor opfok van kalveren vond geen be- angstelling, omdat dit duurder is dan opfokken met melk.

et vee werd in het afgelopen jaar weer onderzocht op T.B.C. en rucelose, met het oog op een lening aan te gaan bij de bank.

e jonge kalveren worden nu gespoten tegen brucelose door een regerings- earts. Particulier werd dit te duur. Alleen geregistreerd vee komt in anmerking.

e melkkontrolle heeft opgehouden te bestaan wegens te hoge kosten.

e zijn nu intern begonnen, wat voor de buitenwereld niet veel zin eeft. Alleen de boer weet, welk vee hij heeft.

e veekeuring moest uitgesteld worden omdat er een geval was van lichte ond- en klauwzeer, hoewel er toch geregeld gevaccineerd was.

e cooperatie is weer 2 nieuwe huizen rijker geworden. Een oude is egebroken en daarvoor zijn 2 kleinere in de plaats gekomen met aan- chaf van enig nieuw materiaal.

e zijn nog vele kleine dingen die op vernieuwing wachten, maar door astandigheden uitgesteld moeten worden.

aten we in het volle vertrouwen verder gaan, een ieder op de plaats ar hij geplaatst is. Dan mogen we ook Gods zegen op het werk ver- achten.

G.Venhuizen

Rubriek voor de Vrouw.

Volgens het laatste Jaarverslag van de Coöperatie is de kolonie nog steeds de grootste afneemster van de geproduceerde yoghurt. Vanuit voedingsoogpunt én arbeidsbesparing alleen maar toe te juichen. Maar het is natuurlijk niet verplicht 365 dagen in het jaar dit gerecht op tafel te zetten. Vindt U bij het verdere menu een witgekleurd nagerecht toch wel passend, wat denkt U dan van dit ?

Cocospudding met caramelsaus

Er is voor nodig (4 personen):

1 liter melk - koken.

50 gram gemalen cocos

80 gram (10 lepels) maizena

60 gram suiker

} Aanmengen met iets achtergehouden koude melk en bij de kokende melk doen. Af laten koelen in een omgespoelde puddingvorm en storten op een natgemaakt bord.

Voor caramelsaus nemen we:

100 gram suiker (10 lepels) - tot caramel branden. Zodra de suiker begint te smelten het pannetje wat schudden zodat de caramel overal gelijk van kleur wordt. Is ze lichtbruin, dan 6 lepels water erbij doen om het branden te blussen. Roeren tot de klontjes opgelost zijn, en de saus na afkoeling rond de pudding gieten.

Dezelfde caramel is ook de grondslag voor een heerlijke vla of pudding. Voor 1 liter vla is dan nodig:

200 gram suiker - tot caramel branden.

2 lepels water - erbij doen om te blussen.

1 liter melk - meteen na het blussen erbij doen en al roerende aan de kook brengen.

50 gram maizena

60 gram suiker

} aanmengen en de caramel ermee binden

Af laten koelen en opdienen in een glazen schaal.

Twee kleuren vla

Dezelfde vla is met 1 liter vanillevla in een glazen schaal heel aardig op te dienen als 2 kleuren vla, of, zoals de Fransen zeggen: Crème panachée.

In een glazen schaal giet U de 2-vla gelijktijdig tegen elkaar in, zodat de scheiding precies in het midden komt.

De bovenkant kan dan nog versierd worden met enkele druppels vla in afstekende kleur.

Voor Caramelpudding is alleen de hoeveelheid maizena meer, nl 80 gram per liter, terwijl de vanillesaus hierbij erg goed kleurt én smaakt.

D.

Nieuwe Vertrekuren van de Bus

Naar CURITIBA (asfalt) 6.30 (alleen voor Curitiba)

14.00 { via P.Grossa }

18.10 { " " " }

Naar PONTA GROSSA - via Tibagi: 7.00

via Pirai do Sul: 6.15 en 14.30 (terug onbekend)

via asfalt: 7.45

Terug uit Curitiba: 7.00, 12.00, 17.45; Uit P.Grossa: 15.00 (Tib.), 17.45 (asfalt)

AFSCHEID VAN Ir HARTMANELKOM Ir. KRUSE

it Rio kwam een telegram dat het afscheidsbezoek van Ir. Hartman aankondigde. Daar we niets van een eventueel vertrek wisten, keken we even vreemd op, maar het telegram meldde ook, dat de heer Hartman ergezeld zou zijn van zijn opvolger Ir. Kruse. Ir. Kruse wilde graag met veel mensen in contact komen, en hiermee rekening houdend, is een dagindeling gemaakt. Een aantal bedrijven werd bezocht en juffrouw Dees bood een maaltijd aan. Zij werd daarbij geholpen door de meisjes van de huishoudschool, die volgens de heer Hartman 'cum laude' slaagden. 's Avonds was er een vergadering ten huize van de fan Timmerman. Een algemeen gesprek vond plaats, nadat Ir Kruse enige vragen had gesteld. Ook deed Ir Hartman nog werk als voorlichter: hij waarschuwde de boeren bij een kleinere winsttoeslag over te schakelen naar hogere productie. Een dagproductie van 300 liter achtte hij te laag. Ook waarschuwde hij tegen vernederd gebruik van krachtvoer bij een lage prijs. Nadat al deze zaken de revue gepasseerd waren, nam de voorzitter afscheid van Ir. Hartman en wenste hem namens ons allen zegen en doorspoed toe in Denemarken.

A.N.

SPELLETJE VOOR DE JEUGD

Deze keer een 'denk'- en 'doe' spelletje voor gezellige avonden.

A.

Het denkspelletje is zó:

Een speler bedenkt een woord bij zichzelf en vraagt dan de kring rond aan ieder: waaraan heb ik gedacht? Ieder noemt een woord: bv. ezel, klok, tafel enz. Dan zegt de spel leider het woord waaraan hij gedacht heeft, bv mes. Dan vraagt hij de kring weer om beurten in hoeverre een mes lijkt op het voorwerp dat ieder noemde, bv een klok lijkt op een mes omdat ze allebei van metaal zijn. En een tafel lijkt op een mes omdat zij ook bij broodeten gebruikt wordt. Is de kring rond, dan moet de speler die geen antwoord wist, een pand geven.

B.

De kikker zit met gekruiste benen op de grond, in het midden van de kring.

De anderen springen voor en achter uit en zeggen: "Kikkertje, kikkertje in de ring. Pak er een uit onze kring".

De kikker tracht een van de spelers te pakken te krijgen, maar mag zijn zittende houding niet opgeven. Lukt het een andere speler te pakken, dan wordt de kikker en begint het spel opnieuw.

JCD.

Antoninho.

A. Nap.

HOOFDSTUK I

Het was zondagavond, zeven uur.

Het licht in de school van de kolonie brandde. Van alle kanten kwamen er Brazilianen naar de school. De vaders en moeders zochten met hun kinderen een plekje in de banken. Het was heet, maar toch zat ieder een goed te luisteren, toen donna Willy haar verhaal begon.

Ze vertelde van mensen, die door een woestijn reisden.

Er was bijna geen eten en geen drinken. Toch kregen ze alles wat ze nodig hadden. Want ze waren het volk van de Here. Ze waren op hun lange tocht nu bij een berg gekomen. Bij die berg zagen ze soms arenden vliegen. Een jonge en een oude. De oude vogel bleef dan precies onder het jong vliegen, om te zorgen dat er geen ongelukken zouden gebeuren, want het jonge beest moest nog vliegen leren.

Die moeder-vogel wilde graag, dat het jonge dier goed leerde vliegen. Zon-zorgde de Here ook voor Zijn volk. Hij wilde Zijn volk ook graag iets leren. Daarom bracht hij deze mensen bij deze berg.

Hij gaf het volk Zijn wetten. De jonge arend zou later goed kunnen vliegen en het volk des Heren zou later goed weten hoe ze de Here moesten dienen.

Donna Willy vertelde ook wat die wetten waren en hoe ieder daar nu nog naar moet luisteren. Ze zei: Dat is niet gemakkelijk en daarom wilde ik U vragen om iets met mij te zingen. Dan vragen we aan de Here, of Hij ons daarbij helpen wil. Het is een lied, dat wij hier al vaker hebben gezongen. Het heet: "Entender faz-me o caminho".

En even later klonk het:

" Entender faz-me o caminho

Por Tuas sendas guia-me.

Se em Tua verdade me guia

Jeová ensina-me.

Porque és Tu o meu Deus

De salvação: Eu brado

A Ti meu clamor e voz

Todo o dia eu espero" 1)

Donna Willy dankte en ging bij de deur staan, om ieder een hand te geven. Sommige mensen bedankten voor het mooie verhaal en donna Willy vroeg aan ieder: "Komt U de volgende week terug?" Alle mensen beloofden het. Een jongen en een meisje gingen het laatst het lokaal uit, Het waren Antoninho en Maria. Donna Willy deed de deur dicht en de lichten op de schoolveranda uit. Het was ineens aardedonker. Antoninho en Maria bleven even stilstaan. Ze moesten aan het donker wennen. Toen ze de kolonieweg bereikt hadden, liepen ze stil in de richting van hun huis.

Ineens vroeg Maria: "Gostou?" 2)

"He, waarom vraag je dat?" zei Antoninho.

Ze gingen wel vaker naar de zondagschool. Dat was zo gekomen in het jaar van de grote brand. Toen had het zeven maanden niet geregend. Na die zeven maanden waren de bosbranden begonnen. En op de fazenda was veel bos. De papierfabriek had grote aanplantingen. Daarom was het zo gevaarlijk geweest. Er was geprobeerd de brand tegen te houden, maar dat mislukte. Toen moest Antoninho met zijn moeder vluchten. Vóór de brand aan. Maar toen moeder het huis uitstapte, me een zak op haar rug, was ze gebeten door een slang. Het was een rate slang. Ze konden toen de brand niet meer ontlopen, want moeders been werd dik. Samen hebben ze toen gewacht. Ze waren erg bang geweest en

moeder had gedacht, dat een plaatje van de Heilige Maria hen wel zou bewaren. Maar de vlammen waren toch bij hun huis gekomen. De dominee van de kolonie had hen op het nippertje uit de vlammen gered en met z'n auto naar het ziekenhuis gebracht.

Moeder was helemaal hersteld, maar Antoninho had er verschrikkelijke littekens van overgehouden. Zijn beide armen waren verbrand geweest en voor altijd door de brand getekend. De dominee van de kolonie had hen in het ziekenhuis vaak opgezocht en gezegd:

"Nu moeten jullie ook naar de zondagschool komen".

En daar hadden ze naar geluisterd. Soms gingen vader en moeder ook mee. Vader ging niet zo vaak. Meestal gingen Antoninho en Maria samen. Maar Antoninho begreep helemaal niet waarom Maria ineens vroeg:

"Gostou?" Want anders praatte ze nooit over de zondagschool na.

"Ik vond het prachtig", zei Maria.

"Wat vertelde donna Willy duidelijk, hé. Hoe het volk daar bij die vuurberg wachtte en toen die wetten kreeg. En van die vogel. Al die wetten kon ik niet zo goed onthouden. Maar een ding wel, en dat ene ding begrijp ik nu niet.

Je moet naar je vader en moeder luisteren, omdat de Here dat wil.

Maar is dat nu ook zo met vader? Er is weer veel suikerrietsap in huis. We hebben vanmiddag wel 20 liter uitgeperst. Straks drinkt vader weer verschrikkelijk. En hij koopt ook wel pinga in de bar. 3)

Gisteravond was het ook weer zo erg. Het is nog niet vaak zo erg geweest. En moeten we nu echt vader nog langer gehoorzamen?"

"Não sei", antwoordde Antoninho. 4)

Hij plukte een stuk citroengras en rook er aan.

Zwijgend liepen ze verder, tot ze bij de boerderij van Van der Laak waren gekomen. Daar moesten ze een zijweg inslaan, want hun huis lag beneden de boerderij.

Moeder was helemaal alleen thuis. Vader was weg en Tereza sliep al.

Hé, wat was het vreemd stil in huis, nu de radio weg was. Gisteren

had de radioman hem weggehaald. Vader moest elke maand 5 Cruzeiros

voor de radio betalen. Dat had hij slechts enkele keren gedaan.

Steeds kwam de radioman tevergeefs om geld. Gisteren had hij het toestel meegenomen.

Moeder maakte wat zwarte koffie klaar en een tijdje later zocht ieder zijn slaappleats op.

Antoninho probeerde de droge maisbladeren in zijn bed wat recht te

schuiven. Alles lag in een hoek. Tereza had er zeker in gespeeld.

Toen de planken overal met bladeren bedekt waren, kon hij er in

stappen. Spoedig viel hij in slaap.

Maar ongeveer een uur later schrok hij ineens wakker.

Hij ging rechtop zitten. Midden in het huis stond vader te schreeuwen.

Antoninho begreep meteen dat vader weer dronken was. Hij zuchtte en rilde tegelijk.

Vader had de deur open laten staan en de koude nachtwind kwam nu

binnen. Vader bleef stilstaan. Behoedzaam kroop Antoninho uit z'n

bed en vlak achter vader langs liep hij naar de deur.

De deur sloot altijd moeilijk. Je moest hem helemaal optillen om hem

goed dicht te kunnen doen. Antoninho tilde de deur op en sloot hem

met een stevige slag. Dat hoorde vader en wendde zijn dronkemansge-

zicht naar de deur. Antoninho zag dat vader op hem af kwam.

"Misschien is vader vanavond niet zo kwaad", dacht hij en bleef rustig staan. Maar wat vergiste hij zich.

Vant nog maar nauwelijks had vader hem bereikt, of hij had al een

eerste stoot te pakken. De tweede slag raakte zijn hoofd. En zo hard

sloeg vader, dat Antoninho met zijn hoofd achterover tegen de wand aan

viel. Toen hij vader weer op zich af zag komen, kroop hij razend snel

overeind, schoof handig een luik open en sprong naar buiten.

Hier was hij tenminste veilig. Vader kwam ook niet meer naar buiten.

En tijdlang hoorde Antoninho hem nog rommelen. Pas toen alles rustig

was geworden, durfde hij zich weer in huis wagen.
Toen hij in bed lag bonsde zijn hoofd. Hij voelde een stekende pijn.
Het duurde geruime tijd voor hij in slaap viel.

(wordt vervolgd)

1. Psalm 25 : 2.

Heer, al maak mij Uwe wegen
door Uw Woord en Geest bekend;
leer mij, hoe die zijn gelegen
en waarheen G'Uw treden wendt:
leid mij in Uw waarheid, leer
ijvrig mij Uw wet betrachten,
want Gij zijt mijn heil, o Heer,
'k blijf U al den dag verwachten.

2. "Vond je het mooi?"

3. Sterke drank, bereid uit suikerriet.

4. "Ik weet het niet".

K R I T I S C H E K R O N I E K

.....

'CULINOS'

Alsdan Uw Kroniekschrijver zich met de volle overgave des harten oprecht verblijd heeft bij de geboorte van een nieuwe vereniging in de kolonie. En aangezien nog bijna niemand hiervan weet heeft, denkt Uw Kroniekschrijver toch wel te mogen bogen op een primeur, door dit feit in deze Kroniek te onthullen.

Het is evenwel een wonderlijke zaak met deze vereniging.

Want nimmer werd een aankondiging gedaan tot hare stichting.

Zo maar was zij er. Gevormd uit enkele lieden, die zeggen, dat zij sport en ontspanning en cultuur tot een aangenaam en gezellig bedrijf kunnen en willen verenigen.

Een vereniging dus, die verenigt. Die ook zichzelf eerbiedigt en zich beperkingen oplegt. Want we zeiden het reeds: een vrije toegang was er niet. Het is een besloten club geworden, met de gordijnen dicht en de deuren op slot, en met maximum 8 leden.

Uw Kroniekschrijver heeft zich afgevraagd hoe een eventuele vacature vervuld moet worden. Immers, men wil acht leden, leden of geen leden, acht is hier blijkbaar het getal der volheid. Wellicht wordt er een inschrijving opengesteld, met gesloten briefjes natuurlijk, vanwege het besloten karakter.

Alsdan Uw Kroniekschrijver met alle wettige middelen gepoogd heeft enigzins op de hoogte te geraken met de bezigheden, die achter gesloten deuren en dichtgetrokken gordijnen gepleegd worden.

Maar noch het feit, dat hij wettig echtgenoot was, noch het feit, dat hij heer des huizes was, noch ook het feit, dat hij als geëerbiedigd verslaggeven zijn werk wilde doen, mocht hem toegang tot dit conclaaf geven. Integendeel, hij werd verwezen naar een neutrale plaats, en de grif beloofde koffie kwam in het geheel niet.....

Geruchten te over, zeker. Sommigen zeggen, dat de dames aan het (bok) springen zijn. Anderen menen, dat de zolder verstevigd moet worden wegens andere halsbrekende toeren. Er was er zelfs een die vreesde voor teveel emancipatie (van de vrouw welteverstaan).

Hoe het ook zij, bij het samenstellen van het vergaderrooster der kolonie dient van nu af aan ernstig rekening te worden gehouden, dat op gezette tijden acht dames zich afzonderen tot hun genootschappelijke bezigheden, en hun gezinnen door echtgenoten laten oppassen.

Ware deze zaak nu nog maar in alle stilte en in een hoek geschied, dan zou er weinig aandacht aan behoeven te worden besteed.

Maar het heeft er alle schijn van dat deze dames ganselijk de publieke orde wensen om te keren. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het feit, dat zij onlangs op de openbare weg, des avonds in donker, niet alleen zichzelf op een zonderlinge wijze naar het oord hunner spring-oefeningen begaven, maar ook hun vervoermiddel dusdanige wonderlijke vertoningen ging uithalen, dat met recht gesproken kan worden van gevaarlijk weg-gebruik.

Immers, het paard, dat anders gedwee met de kop vooruitloopt, kreeg toen ineens de kuren van achteren, zodat het met charret en dames achterste voor de kolonieweg afdraafde. Het moet een adembenemend gezicht geweest zijn, waarbij diverse malen de dames van hun bankje gewipt werden, of ook de steven naar totaal verkeerde adressen gewend werd.

Het zou, zulks met het oog op de noodzakelijke variatie, te wensen zijn, dat deze sportbeoefening wat meer in het openbaar geschiedde. Het zit er in waarschijnlijk.

De naam luidt ook al vreemd: 'Culinos'. Ra, ra, wat betekent dat ?

Alsdan overigens Uw Kroniekschrijver de dames feliciteert met dit originele vertoon. Moge het de slanke lijn bevorderen.

Moge de opvoeding der kinderen in een fris kleed gestoken worden.

Moge haar hart fris en groen blijven, als in de dagen van weleer.

Moge het navolging vinden bij nog velen. Misschien krijgen we dan wel een Culinaire Bond, met een machtig bestuur, waar ook de keuken niet vergeten wordt.

Of de heren het voorbeeld der dames moeten volgen wil Uw Kroniekschrijver in het midden laten. Mocht het zover komen, dan moge hij een raad geven: Niet meer dan acht!

Want 'acht' blijkt het getal der wijsheid te zijn. Althans in onze kolonie, voor dit ogenblik.

SPECTATOR.

V a n d e R e d a c t i e .

Ook deze keer verschijnt er een dubbel-nummer.

Het ontbreekt ons echt niet aan copie. Maar er was wel een groot tekort aan tijd en gelegenheid om de krant samen te stellen.

Daar er weinig krachten zijn, moet de tijd wel eens verdeeld worden om alles aan z'n trek te doen komen.

Het plan is evenwel, om rustig verder te gaan. Ook voor de maanden Juli-Augustus is een dubbel-nummer de enige oplossing.

Daarna zal er weer een normaal maandnummer verschijnen, en dat hopen we dan voort te zetten.

Teneinde het aantal pagina's dat we gewoon waren uit te geven (plm 15 - 20) te bereiken voor het hele jaar, zal er in de loop van dit jaar getracht worden nummers van een flink aantal pagina's te doen uitkomen.

Er staat nog wel het een en ander op het program. Het 20-jarig bestaan van de kolonie is aanstaande. Dat zal toch niet ongemerkt voorbij gaan denken we zo.

We blijven vertrouwen, dat er begrip voor onze moeilijkheden is, en dat ook in Holland het blad met dezelfde interesse gelezen wordt als voorheen.